

verwezenlijken, als om hem aan te moedigen zich aan deze taak met al de onstuimigheid van weleer te wijden. Er schoot niet veel tijd tot beraadslaging over. Vandaar, dat Coster hem ten slotte vergunde naar het gebouw der Academie te trekken, onder uitdrukkelijke voorwaarde zich van alle bovenmatige inspanning te onthouden.

Moeder Marretje vernam het nieuws met schrik. Het was eene zaak van eer. De Academie moest zich handhaven tegenover de Oude Kamer. Het zou een gevecht op leven en dood worden van het tweemanschap Coster-Bredero tegen Rodenburgh en al zijne trawanten. Daarenboven, den volgenden dag, Woensdag 23 Mei, moest Gerbrand met zijn vendel op den Dam verschijnen, de klokke drie, om bij de aankomst van Zijne Hoogheid in slagorde gerangschikt te staan. Dr. Coster stelde de bezorgde moeder gerust. Wanneer Gerbrand zich voor te zware vermoeyenis in acht wilde nemen, zou hem dit opleven tot zijne oude bezigheden en liefhebberijen geen kwaad doen. Daarenboven hij was in de laatste dagen belangrijk vooruitgegaan. Het heerlijk voorjaarsweer deed hem weldadig aan. Dr. Coster zou persoonlijk voor hem waken.

Nadat de beide vrienden zich in kalme stemming naar de Academie begeven hadden, bleef moeder Marretje zuchtend alleen. Zij verheugde er zich over, dat Gerbrand naar aanleiding van 's Prinsen komst zijne mistroostigheid scheen te vergeten, maar eene bange vrees, dat hij zich door onverstandigen ijver te ver zou laten meesleepen als weleer, wilde haar niet verlaten. Zij moest evenwel in het onvermijdelijke berusten, en besloot haren huisgenooten een goed gelaat te toonen.

Coster en Bredero hadden oogenblikkelijk handen uit de mouw gestoken. De eerste zou werk maken van de steigerschuiten, die den volgenden dag te twee uren vóór het gebouw der Academie aanwezig moesten zijn. De laatste hield zich in de Academie bezig met het plan, door hem zelven ontworpen. Spoedig kwamen de broeders aangesneld, allen met warmen ijver bezielde voor den strijd, die in zoo korten tijd moest worden voorbereid. Zij begaven zich onder leiding van Bredero aan den arbeid. Snel werden nu eenige besluiten genomen, en de taak zoo goed mogelijk verdeeld. Tien steiger-schuiten waren voldoende. Eene schuit met trommen en trompetten diende de vertooning te begeleiden. Deze zorg werd aan de broeders musicijns opgedragen, die zich naar eisch beloofden te kwijten. Daarna kwam de hoofdzaak — acht schuiten onderling verbonden met oranje-snoeren. De samenstelling van deze vloot werd aan twee zeer handige leden der Academie vertrouwd, die tevens zouden toezien, dat in elke schuit twee mannen geplaatst werden voor het bestier gedurende de vaart door de grachten. Daarna ontwierp Bredero eene schets voor de verdere versiering der schuiten. In de eerste zou de krijgsgod Mars gesteld worden. Ter vertegenwoordiging van dezen machtigen persoon bood zich aan een tooneeldichter Abraham van Mildert, wiens forsche gestalte hem voor deze taak geschikt maakte. Het kostuum was deels in de Academie aanwezig, zou deels door hem zelf worden klaar gemaakt. Naast Mars zouden nog verschillende allegorische personen in de eerste schuit worden tezaamgebracht. Aan de